

Bilag til Forsl. t. L. om Stempelafgift m. m.

Hvad angaar Forsikringsdokumenter, der ikke falde ind under Stempelpligten i Henhold til Udkastets § 2, er der formentlig Grund til at gøre dem stempelpligtige, naar de angaa Ejendomme eller andre Formuegenstande her i Riget eller her hjemmehørende Personer, men man har dog undtaget saadanne Tilfælde, hvor Præmien skal betales i Udlandet, og hvor Forbindelsen med Danmark altsaa er af løsere Karakter. Af praktiske Hensyn har man imidlertid i Udkastets § 3 Nr. 2 formuleret den sidste Betingelse saaledes, at Stempelpligten indtræder, medmindre det godtgøres, at ingen Del af Præmien er betalt eller betalbar her i Landet.

Med Hensyn til Veksler har man i Modsætning til de hidtil gældende Regler foreslaaet, at Stempelpligt ogsaa indtræder, naar Vekslen gøres betalbar her i Landet.

Udkastets § 3 Nr. 4 angaar de Dokumenter, som nu ere stempelpligtige i Henhold til Lov 25. Marts 1872 om Stempelafgift af udenlandske offentlige Pengeeffekter. Efter den nævnte Lov blive de paagældende Dokumenter stempelpligtige, naar de „indkomme her i Landet“, hvilket Praksis dog har antaget maatte forstaaes med nogen Begrænsning. I Udkastet er det foreslaaet tillige at betinge Stempelpligten af, at Effekterne enten tilhøre her hjemmehørende Personer eller Institutioner eller ere deponerede som Sikkerhedsstillelse overfor disse.

Bestemmelserne i Udkastets § 4 ere for de under Nr. 1—3 nævnte Tilfælde stemmende med den gældende Ret, dog at Anmeldelse i et Bo foreslaas at medføre Stempelafgift, ogsaa naar Boet behandles af Testamentseksekutorer. Derimod har man foreslaaet at forandre Reglen i Stempelovens § 90 om, at Dokumentet bliver stempelpligtigt, naar der desangaaende gøres Ansøgning til Kongen, Ministerierne eller af Kongen beskikkede Øvrigheder, idet man har fundet det naturligt, at Stempelpligt først indtræder, naar en dansk Myndighed paa Grundlag af Dokumentet udfærdiger en Bevilling. Registrering ved en dansk Myndighed er derhos særlig indført som medførende Stempelpligt.

Den i Paragraffens Slutning foreslaaede Undtagelse for Dokumenter, oprettede paa Færøerne, har Hensyn til, at herværende Myndigheder efter den bestaaende Ordning have Bestyrelsen af egentlig færøiske Anliggender, og at Dokumentets Benyttelse i saadanne Tilfælde neppe bør bevirke dets Inddragelse under Stempeloven.

Udkastets § 5 tager Sigte paa det Forhold, som omhandles i den nugældende Stempelovs § 91, men det er foreslaaet at give Finansministeren en almindelig Beføjelse til for Dokumenter, der ere udstedte paa Færøerne eller i de ikke til Kongeriget hørende Dele af det danske Monarki, at lade den der erlagte Stempelafgift afkorte i Stempelafgiften her i Riget.

Af de øvrige i Afsnit I optagne Regler svarer §§ 6—7 til den nugældende Stempelovs § 13, § 8 til Stempelovens § 14, §§ 9 og 10 til Stempelovens §§ 15, 16 og 19.

I Udkastets § 6, sidste Stykke, er der optaget en udtrykkelig Udtalelse angaaende saadanne Tilfælde, hvor en efter sit Indhold stempelpligtig Overenskomst tilvejebringes ved Udveksling af Breve eller andre skriftlige Meddelelser. I disse Tilfælde vil der i Almindelighed ogsaa efter den nugældende Stempelov kunne forlanges Stempelafgift, medens rent lejlighedsvis Udtalelser i et Brev eller lign. om et Retsforhold mellem Brevets Afsender og Modtager ikke kunne anses for stempelpligtige. Man har imidlertid fundet Anledning til at foreslaa, at Stempelpligten kun indtræder, hvor det maa anses for sædvanligt, at der angaaende den paagældende Retshandel oprettes formelig skriftlig Kontrakt.

Den i Stempelovens § 13, 2det Stykke, indeholdte Undtagelsesbestemmelse angaaende visse Købmands- eller andre Breve bliver der efter Udkastet ikke Anvendelse for, da det i Udkastets § 69 bl. a. er foreslaaet, at de paagældende Retshandler